L'esquerra en la cruïlla nacional i social.

Opinió | 06-10-2012 | 21:35

Estem en un moment històric per a Catalunya només comparable al de la recuperació de l'autogovern amb el retorn del president Terradelles. En un món globalitzat i en una Europa cada vegada més Estat que obliga a polítiques de rígida austeritat que compliquen una greu situació econòmica, amb més de 630.000 aturats (el 50% dels joves) incrementant la pobresa dia a dia (1 de cada 4 nens viuen en famílies pobres).

La precarietat social, el deteriorament dels serveis públics junt la desafecció política han fet créixer la indignació ciutadana però a Catalunya s'hi ha afegit un corrent de fons de reafirmació nacional.

La manifestació del passat 11 de setembre és una explosió continguda, cívica, de la voluntat d'un poble de ser. Anys d' incompliments, de desencontres, de regateig entre els Governs espanyol i Catalunya. L'Estatut del 2006 intentava un nou encaix però la sentència del Tribunal Constitucional al recurs del PP ho invalida.

El president Mas precipita unes eleccions que vol convertir en plebiscitàries i presidencialistes. El fet nacional vol que amagui qualsevol altre tema i l'excusi de responsabilitats polítiques en aquests dos anys de Govern.

Ara, l'esquerra a Catalunya és més necessària que mai. Forta, majoritària.
Els arguments exposats en el manifest fet públic fa pocs dies intentem aportar idees al programa electoral del PSC i a la societat catalana, majoritàriament progressista.No puc ni vull triar entre el projecte nacional i social. La bandera de l'esquerra és la social però passa en un país, el nostre, Catalunya, que té un fort sentiment de poble.Al llarg dels trenta-cinc anys de l'etapa recent democràtica el PSC ha sigut decisiu, amb Reventós, cosint la societat als barris, fent Catalunya des del municipalisme, en l'oposició al Parlament i en els set anys de Govern d'Entesa. Ara en el present i futur ha de ser-ho també.

En l'aspecte nacional, cal passar del sentiment a un projecte solvent. Construir una àmplia majoria pel dret a decidir i fer una proposta garantista que doni la màxima sobirania a Catalunya, en un context de sobiranies compartides amb Europa i Espanya, en un nou acord constituent.

Espanya ha d'interpretar bé que Catalunya ja té i vol exercir d'Estat en moltes qüestions i des de la bilateralitat pot compartir competències amb Espanya, però des d'una relació de confederació o de federalisme asimètric que resolgui la Hisenda a Catalunya i la legitimi dins l'Europa dels pobles. Espanya ha de plantejar un nou pacte similar al de la Constitució del 1978 oferint a Catalunya i al País Basc un nou marc que superi el pacte de les autonomies.

Cal una proposta des de l'esquerra per surti de la crisi, a favor de l'activació econòmica, de l'ocupació, de la defensa dels serveis públics amb una revisió en profunditat de la fiscalitat.
Cal tornar a l'estímul fiscal, al crèdit i a la inversió pública i privada per a crear ocupació, defugint dels models especulatius i insostenibles dels darrers quinze anys.
I una esquerra que proposi una regeneració de la política i reformes de la democràcia.

Una llei electoral catalana pròpia, amb més proporcionalitat entre el vot i ciutadà, circumscripcions electorals unipersonals, llistes desbloquejades, consultes periòdiques, transparència en el finançament dels partits i rendiments de comptes en les polítiques públiques.El PSC pot ser el pal de paller d'un projecte d'esquerres plural, ciutadà, cívic, per ser alternativa a CiU que vol patrimonialitzar el procés nacional i per fer contenció del frontisme del nacionalisme espanyol de dretes del PP o del populisme de Ciutadans.

Un PSC, obert, plural, fidel al seu esperit fundacional, pot servir a la Catalunya sencera-un sol poble- amb una forta representativitat de la classe mitjana i populars i conreant el catalanisme integrador. Sobiranistes, confederalistes i federalistes hi tenen cabuda en aquest PSC que volem.

Depèn de nosaltres la construcció d'una esquerra forta, majoritària, en aquest moment de cruïlla social i nacional.No donem arguments als que volen donar un paper residual al socialisme català.

Marina Geli Fàbrega
Diputada PSC Parlament de Catalunya.

Fuente: GN
Autor: Marina Geli Fàbrega